

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

ОШ „17.ОКТОБАР“

Школе су велике и добре маме,
стотину деце негују саме,
напамет знају сву своју децу,
и бајке причају о месецу.

ЧЕСТИТАМО ВАМ ДАН ШКОЛЕ !!!

БРОЈ 3.
ОКТОБАР 2008.

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ
ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"

УЗ САГЛАСНОСТ КООРДИНАТОРА ЗА ВЕРОНАУКУ
НАМЕСНИШТВА БЕЛИЧКОГ ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ
ЈЕРЕЈА ЈОВИЦЕ ЈОВАНОВИЋА
ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА
"ТАТИР КОМЕРЦ" - ЈАГОДИНА

ДАРОДАВАЦ ЧАСОПИСА

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ
ЈАГОДИНА

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

Све приче давно су испричане

А оно што желим рећи, читали сте већ лане...

Али они су посебни, они су спретни, краше их врлине и мане,

Некада просечни, чешће изузетни, превазилазе и себе саме.

Мудри, радознали, интелигентни, спремни на комедије, некад и на драме,

С највећим умовима што историја чува, стају без колебања, раме уз раме.

Ђачићи без треме, поносити, храбри, уче нас како срце да се даје,

Јер модерно време, без сваке дилеме, неће нове Феме и лажне аждаје.

Не признају шаблоне, мрзе етикете, захтевају права, мишљења слободу,

Ал' поштују корене, воле православље и негују традицију своме народу.

Душица чистих, паметних глава, осмејака блиставих што им краше лица,

Они су наша јутра од наде, снага и вера, наша узданица.

Дани једу дане, године нас гризу и сваки несташлук све нам више прија,

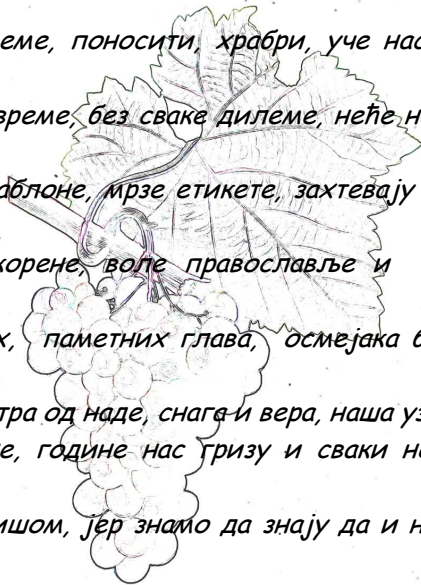
Намигнемо кришом, јер знамо да знају да и најстрожи времену долија.

Одани су школи, највише дружењу и кад нешто воле, раде како ваља,

Осмех нам је њихов- највећа награда, а петица свака- најлепша медаља!

Смисао они дају нашим данима, јер живот се само суштином заслади,

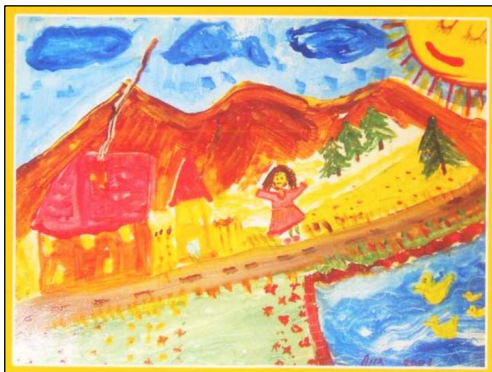
Из душе и срца, ХВАЛА ђачићима, јер уз њих смо увек и ведри и млади!!!

наставник српског
Маја Алексић

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО ...

Дан школе

Дан школе је 17.октобар. За дан школе учитељица са свим ђацима спрема глуму и приредбу. Ученици који припремају глуму увек имају неке занимљиве ликове и текстове.

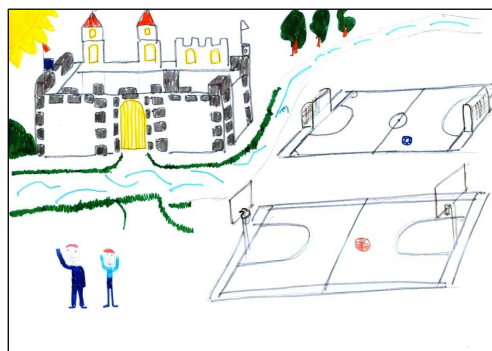
Јована . 4/3

Дан школе је 17. октобра. За дан школе спремамо приредбу. Тада не идемо у школу.Сви су ђаци срећни и задовољни.

Катарина Ш. 4/3

Игра

На великом одмору ја и моји другари се играмо.Кад одем у Београд играм се са братом .За мене је школа једна велика забава.

Григорије С.2/3

Игра је за мене забавна и ја сам много срећна када се играм .Ја се са сестрама играм игру погађања, а са другарицама све игре које воле девојчице.

Милица Ј.2/3

Другарство

У школи сам срео пуно добрих другара. Мој најбољи друг је комшија Илија. Ја стално долазим код њега да играм кошарку.

Григорије С.2/3

Ја много волим да се дружим. Другарство је за мене нешто најлепше.У школи имам пуно другова и другарица. Ми једва чекамо велики одмор зато што смо тада сви заједно.Са друговима се често играм скакаваца..

Тања И. 2/3

Рубрику припремиле:
Јована Васић и
Меланија Василијевић 8/1

СВЕТА ТАЈНА ПРИЧЕШЋА

Помаже Бог , драги читаоци! Ево нас у још једном броју часописа ''Растко''. У овом издању бавићемо се темом Свете Тајне Причешћа.

Шта је Свето Причешће и шта њиме добијамо?

Наш Владика Јован Шумадијски служи Свету Литургију

Метод ''познања'' (стицања знања) у Православљу је опит , лично искуство. За време причешћа верника најчешће се за певницом поји: ''Вкусите и видите јако благ Господ'', што значи да само учествујући активно у тој заиста најсветијој тајни, можемо схватити и осетити *шта је то Свето Причешће*. То сазнање стечено опитом, није могуће пренети другоме путем речи. Стога, све даље што буде изнето као одговор на задато питање може у најбољем случају задовољити само Вашу интелектуалну страну.

Дакле, Свето Причешће јесте најсветија Тајна коју је Господ Христос установио и Цркви својој у наслеђе оставио. Та

света тајна је установљена на Тајној Вечери, непосредно пред Христово страдање на Голготи (Велики четвртак). На тој вечери, Господ Христос је, поред осталог, благословио хлеб и вино, назвавши их Телом својим и Крвљу својом, поделио својим Ученицима - Апостолима и заповедио им да и они то убудуће чине.

Та света Тајна, у којој ми под видом хлеба и вина примамо само Истинито Тело и Истиниту Крв Господа нашег Исуса Христа, назива се свето Причешће или Евхаристија. Она је била и остала средиште и срце свих Тајни Божијих у Цркви. Без Светог Причешћа Телом и Крвљу Господа Исуса Христа нема хришћанског и духовног живота. Они који се достојно Причешћују осигуравају себи бесмртност и вечни блажени живот.

Света Литургија, на којој се причешћујемо, продужетак је оне Прве Тајне Вечере и њено непрекидно присуство у свету.

Припрема дарова за освећење

Шта добијамо Светим Причешћем?

Иако је Христос свету Тајну Причешћа установио при крају свог домостроја спасења људи, он је о њој раније често говорио и напомињао је. Једном приликом је рекао присутним Јеврејима: "Ако не једете Тело Сина Човечијега и не пијете Крви Његове, немате живота у себи", а затим продужио: "Који једе моје Тело и пије моју Крв има живот вечни".

То је оно што ми добијамо светим Причешћем и од светог Причешћа. А шта је то живот вечни?! То је оно што око још не виде, и ухо не чу, и у срцу човеку не дође, а што Бог уготови онима који Га љубе.

Како и када се треба Причешћивати светом Тајном Тела и Крви Христове?

Владика Јован приноси дарове Богу(хлеб и вино)

Будући да је свето Причешће најсветији и најважнији моменат у човековом животу овде на земљи, јасно је да се том моменту не може приступити без одређене и свестране припреме. Још из наше даље прошлости влада мишљење да је за причешће "довољно постити недељу дана", схватајући

притом пост "искључиво" у физичком смислу, као уздржавање од мрсне хране. И само то, и само толико! Но такво схватање је у основи погрешно. Када то кажемо, не сматрамо да је такав пост непотребан. Напротив, ми само сматрамо да је такав пост сам по себи и сам за себе, недовољан.

По учењу православне Цркве, човек је биће састављено од душе и тела. Када се причешћује, чини то као једна, јединствена и непоновљива личност. Отуда следи да и припрема за Причешће мора бити двојака-духовна и телесна. Телесна припрема се састоји у горе наведеној врсти физичког поста. Духовна припрема, која је много важнија (јер је и душа неупоредиво важнија од тела), састоји се од, пре свега, у "духовном посту", у избегавању у току поста сваког греха и сваког зла (у мислима, речима и делима). Без ове духовне припреме на основу само телесног поста "од недељу дана" (или већ колико), нико не би требало да приступа светом Причешћу.

Када се треба причешћивати?

Владика Јован причешћује децу

На ово директно и конкретно питање се не може дати конкретан одговор. Не зато што га не знамо, већ зато што такав

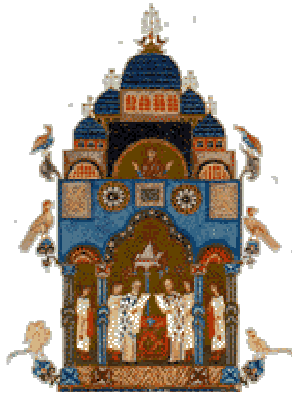
одговор не постоји . Нигде и ни од кога није одређено ни записано када и колико често се треба причешћивати, јер се та и таква питања никада нису одређена паушално (према свакоме исто). Јер, као што рекосмо, сваки човек је личност за себе, и он, као такав, ступа у лични однос са Богом својим у светом Причешћу .

Из реченога је јасно да је неопходно да се причешћујемо ради узрастања у духовном животу и задобијања вечног и блаженог. Али, ипак оно најважније се није могло изказати речима, баш као што је и на самом почетку напоменуто, оно најлепше ипак треба доживети.

И на крају: *ДОЋИТЕ (ВКУСИТЕ) И ВИДИТЕ КАКО ЈЕ БЛАГ ГОСПОД. АЛИЛУЈА!*

Јелена Станојловић 8/3

ПОЈМОВНИК

ГДЕ СУ ШТАМПАНЕ ПРВЕ НОВИНЕ?

У школи вероватно имате зидне новине. Кад читате оно што је изложено на табли, шта сазнајете? Сазнајете новости! Некад давно то је био једини облик новина. Новости су сакупљане од путника или из званичних извора, а онда су истицане на зидној табли. Затим, у петом веку пре нове ере, неки људи у Риму сакупљали су новости, па их у облику писама слали онима који су живели далеко од престонице. Наравно, то нису праве новине; праве новине можете носити са собом, да их читате кад вам се прохте.

Да би смо видели где су штампане прве новине морамо се вратити у Кину од пре 1300 година. У то време влада је штампала новине са насловом „Чинг-пао“, што значи „вести из престонице“ и тако обавештавали народ о важним догађајима. И у старом Риму постојале су владине новине, које је народ читао на Форуму. Звале су се „Acta Diurna“, што значи „Дневни догађаји“. То су два најстарија примерка новина о којима је сачуван неки спомен.

У шеснаестом веку људи су већ куповали новине. У Венецији је влада издавала „Notizie Scritte“ („писане новости“), а за један примерак плаћала се једна gazetta. У 18

веку већ су излазиле, више или мање редовно, новине у којима су објављиване не само вести него и коментари. Један такав лист почео је да излази у Лондону још 1663; звао се „The Inteligencer“. Већина тих старих новина излазила је само једном недељно, јер се и сакупљање вести и њихово објављивање обављало прилично споро.

Прве српске новине „Сербскија посведневнија новини“, касније „Сербскија новини“ излазиле су у Бечу 1791. и 1792. године, и то два пута недељно, али само до краја 1794. Године 1813. Почео је да излази и 3. Српски лист „Новине сербске“. Вук Караџић је у „Новинама сербским“ ,које су излазиле до 1822. године, објавио своје прве полемике о језику и критичке рецензије.

Марина Стојановић 6/2

НОВИНАРСТВО

Новинарство је област комуникационих наука, професија и вештина сакупљања, припреме, уређивања и дистрибуције вести преко новина, књига, радија, телевизије, а у новије време и преко интернета. Појам „новинарство“ се у почетку односио на преношење актуелних догађаја широј публици, преко штампаних медија као што су новине, али са развојем новијих технологија, као, што су радио, телевизија и интернет, значење појма се проширило и данас подразумева све штампане, електронске и дигиталне медије преко којих се преносе актуелна дешавања.

Почетком двадесетог века у етици се појавио нови појам - приватност. Новинари морају бити веома обазриви у тумачењу овог појма јер неретко нису свесни последица које могу произвести нарушавањем приватности.

Изостављање најважнијих података, њихово непроверавање, непоштовање хронолошког принципа, најчешће су грешке због недовољног познавања новинарског заната.

У жељи да вест буде што краћа и сажетија, млади новинари често изостављају неке од најбитнијих података. У жељи за ексклузивним информацијама или у жељи да задобију

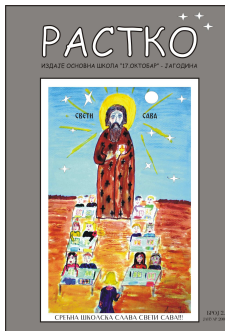
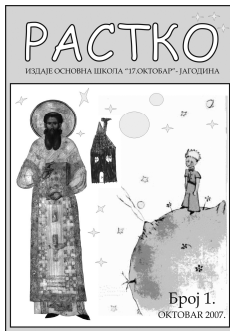
наклоност уредника, новинари, на жалост не тако ретко, посежу за бомбастичним изјавама и подацима који у најбољем случају, мало одступају од истине. Измишљање података и мењање изјава саговорника, постало је уобичајено у новинарству, посебно у таблоидима.

Непознавање правописа и граматике најчешћа је „бољка“ младих новинара, а најтипичније грешке односе се на мала и велика слова, употребу знакова interpunkције, погрешно слагање времена...

Један од најтежих новинарских послова је истраживачко новинарство које је захтевно и тражи много труда и времена. Оно је уједно и узбудљиво, занимљиво и доноси награде. Истраживачко новинарство није ништа друго до откривање онога што неке особе, фирме или владине организације не желе да јавност сазна. Истраживачко новинарство омогућује исправљање неправди.

Једна од најважнијих вештина доброг новинара јесте способност да оно што жели рећи објасни једноставно, уверљиво и свима разумљиво.

Ову причу о новинарству бих завршила једним питањем упућеним ВАМА, читаоцима нашег „Растко“: „ Да ли смо ми по вама успели да наш и ваш „Растко“ буде довољно занимљив , с обзиром на то колико дуго се ми у редакцији бавимо новинарством?“

Катарина Милосављевић 7/4

СТЕФАН ПРВОВЕНЧАНИ

Свети краљ Стефан Првовенчани

Стефан Првовенчани био је други син великог жупана Стефана Немање, родоначелника династије Немањића. Био је млађи брат Вукана Немањића, а старији брат Растка Немањића (Светог Саве). Према неким историјским изворима рођен је око 1165.год. Био је mudar и даровит човек, васпитан у византијском духу, спретан дипломата и обазрив војсковођа - један од најдаровитијих међу свим владарима из лозе Немањића.

На жалост, остао нам је само један његов портрет урађен за време док је био жив и налази се у припрати манастира Милешева.

Претпоставља се да је велики жупан Немања изабрао баш средњег сина за наследника због његове способности, али и због тога што је био ожењен византијском принцезом Јевдокијом - што је његовој земљи омогућавало подршку Византије.

Прве године Стефанове владавине нису биле лаке ни на државном, ни на породичном плану. Посебно је морао да води рачуна о понашању свог старијег брата Вукана, који се осећао оштећеним очевом одлуком да за наследника у Рашкој постави млађег сина.

Стефанов брак са Јевдокијом се распао, а падом Цариграда распало се и велико византијско царство, тако да се Стефанова држава нашла окружена државама које су биле у сталном рату. У тим околностима, користећи своје политичке способности, Стефан Првовенчани је осигурао савезништво са тада најмоћнијом силом у источном Средоземљу - са Млетачком републиком, али и са другим државама из окружења. У томе му је много помогао млађи брат Сава, тако да су заједно, без великих бојева, постигли оно што је било најважније - безбедност и мир за своју земљу.

Користећи своје политичке способности, Стефан Првовенчани је наставио дело свог оца ширећи Србију на област Ниша, Врања и Призрена. Тада је видео могућност да за себе обезбеди краљевску круну. Према средњовековним правилима, једна земља је могла да постане краљевина само ако је призна римски папа или цар (у Византији није постојала титула краља). Двадесет година је Стефан стрпљиво чекао да се створе услови да дође до тог значајног напретка пре свега за његову земљу. Стрпљиво и упорно упућивао је писма и изасланике у Рим. У међувремену, оженио се Аном Дандало, ћерком млатачког дужда, што му је обезбедило повољнији положај код папе.

1217. год. крунисан је за краља и то круном коју је директно из Рима послао папа. Због тога је имао несугласица са братом Савом, што је превазиђено после постављања Саве за првог српског архиепископа 1219, пошто га је миропомазао за краља у манастиру Жича 1220. С обзиром на то да је био први српски крунисани краљ, у народу је прозван Стефан Првовенчани. Крунисањем Стефана Првовенчаног, Србија је добила међународно признање као независна држава.

Србија је у то време била слободна земља, уз то - краљевина, а њена Црква је била самостална.

Стефанова владавина протекла је у знаку великих успеха. Владајући, имао је сјајног помагача, саветодавца и пријатеља у брату Сави. Свој живот завршио је у потпуној смирености. Замонашио се у последњим тренуцима свог живота са именом Симон монах. Тако је поновио славну историју свога оца, кога је следио у свему, а у много чему и надмашио.

Стефан је умро 1228.год. Прво је био сахрањен у Студеници, али је Сава његове мошти пренео у Жичу, која је постала не само средиште немањичке државе, већ и симбол успона српске државе. Данас његове чудотворне мошти почивају у манастиру Студеница.

У наредне четири генерације Немањича, Србија се и даље развијала и јачала а 7. октобра (по новом календару) српски народ и Црква славе Стефана Првовенчаног.

Преподобни Симон Монах

ПРЕПОДОБНИ СИМОНЕ МОЛИ БОГА ЗА НАС !

Софија Миловановић 8/1

„ОЧИЈУ ТВОЈИХ ДА НИЈЕ“ – ВАСКО ПОПА

Очију твојих да није

Очију твојих да није
Не би било неба
У слепом нашем стану.

Смеха твога да нема
Зидови не би никада
Из очију нестали.

Славуја твоји да није
Врбе не би никада
Нежне преко прага прешле.

Руку твојих да није
Сунце не би никад
У сну нашем преноћило.

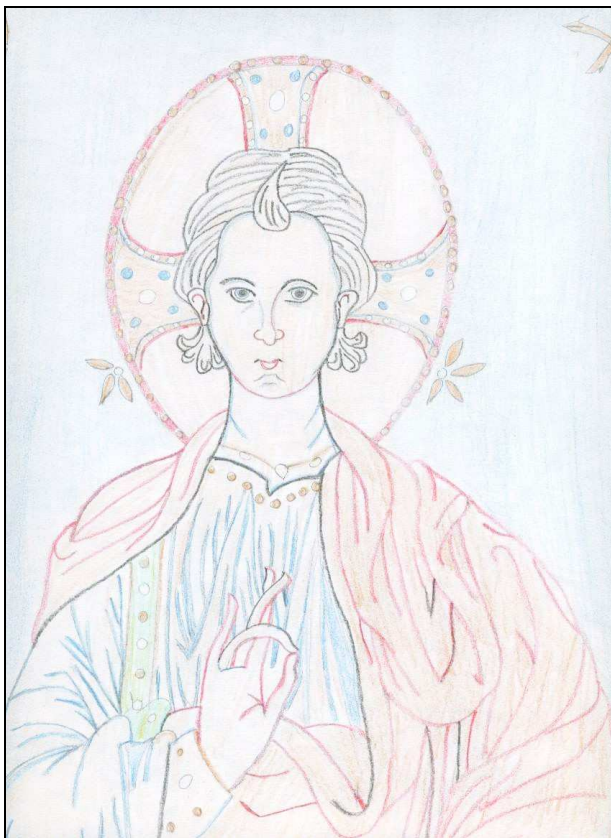
Да ли сте некад имали осећај да неког волите толико јако и предано, да просто не можете да замислите свој живот без те особе? Да некога волите безусловно, да би му опростили и најгору повреду, без обзира на њену врсту?

Таква је љубав Бога према човеку. Док год је људског рода, Бог ће да га воли, да му прашта и да га усмерава како никад не би пошао за лажном светлошћу.

Кад год погрешимо и на неки начин одступимо од Бога, Он ће нам пружити још једну шансу. Колика је Његова љубав, види се и по нашем животу. Што смо преданији вери, бићемо срећнији и живот ће нам бити испуњенији. У принципу једна ствар која нам је стварно потребна је вера, нешто чему ћемо тежити и што ће нам увек изнова уливати наду у боље сутра.

Човек који нема вере, аутоматски нема ни љубав у себи. Та љубав је наизглед потпуна, али је празна и нема сврху. Зато , шта год да нам се деси, треба да се окренемо Богу и схватићемо да је све на свету пролазно, осим Божије љубави и стрпљења. Кад нам то буде потпуно јасно, имаћемо наду и вероваћемо да се све може поправити, јер нада умире последња.

„ А сада остају вера, нада и љубав, а љубав је највећа од свега“.

Бог је постао Човек , да би Човек постао Бог

МОРАТЕ НАЋИ ЗЛАТНУ СРЕДИНУ !

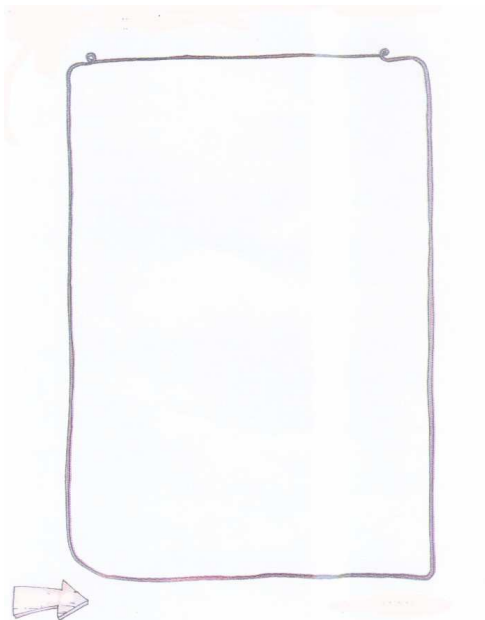
Овај чланак би желео да посветим свим млађим разредима поводом поласка у школу. Пошто неки од вас нису имали прилику да читају овај часопис, представићу се. Ја се зовем Павле Бошковић, ученик сам осмог разреда и кроз рубрику "Добар савет злата вреди", помоћи ћу вам да пребродите и решите многе обичне, али и необичне проблеме. Па, да почнемо од најмлађих.

Добро нам дошли првачићи, прво бих желео да вам пожелим срећу и здравље, а после све остало. Поласком у школу се упуштате у нове авантуре. У школи ћете доживети пуно ствари, од првог пријатељства, преко прве љубави, свађа, па чак суза, али не дозволите да вас ово уплаши. Осам година које ће те провести у основној школи биће вам најтеже, али уједно и најлепше године живота. Можда тренутно не разумете ово што сте прочитали, али запамтите ове речи и временом ће вам бити јасно. Зато ћу вам још једном пожелети срећу. То је све што имам припремљено за прваке, а сада прелазимо на остале разреде.

За другаче и трећаче нема пуно тога да се каже. Вама бих такође хтео да пожелим пуно среће у овој години и да буде још успешнија од предходне. Важно је да време не проводите само у учењу, нити само у игрању, морате наћи „златну средину“ да би ваш живот био у равнотежи.

Што се вас тиче, четвртаци, ово је доста важна године за све вас. За тачно годину дана кренућете у пети разред, а морам признати да он није тако лак. У петом разреду се све мења, више нећете имати једног наставника већ једанаест. Неки од вас ће се преместити у друго одељење, а неки чак у другу школу. Све у свему забављајте се док можете, јер време не чека никога!

Павле Бошковић 8/1

Нацртај себе сада

РАЗМИСЛИТЕ О СВЕМУ !

Здраво другари поново смо ту да вам помогнемо око ваших школских проблема, као што смо то радили и протекле године. Овај чланак искључиво желим да посветим осмацма, јер ћу писати о упису у средњу школу. Е, па драги осмаци, дошла је једна од пресудних година у вашем животу, година у којој морате да уложите велики труд и напор да би постигли оно што желите.

Ова школска година ће бити нешто тежа од претходних, зато што ћете се растати од свог друштва с којим сте провели већи део детињства, а такође и зато што се у овој години полаже пријемни испит. Велики број поена на пријемном испиту је јако важан да би могли да упишете средњу школу коју желите. Ако се још увек двоумите и неодлучни сте око одабира средње школе, на једноставан начин можете да одредите која вам школа лежи. У колико вам доро иду хемија и биологија најбоље је уписати

медицинску школу, ако вам пак боље иду физика и математика можете уписати економску, или гимназију природно-математички смер. Уколико волите језике право је решење филолошка школа, а љубитељи географије и историје могу уписати туристичку школу. Мислим да ће вам ово јако помоћи да пронађете себе, а сада још једна мала помоћ:

МИНИМАЛАН БРОЈ ПОЕНА КОЈИ ВАМ ЈЕ ПОТРЕБАН ЗА УПИС У СРЕДЊУ ШКОЛУ

Економска школа Јагодина:

- трговац 39,88 поена
- туристички техничар 78,14 поена
- екномски техничар 81,34 поена
- правни техничар 74,60 поена
- кувар 34,28 поена

Гимназија Јагодина:

- друшрено-језички смер 80,02 поена
- природно-математички смер 84,50 поена
- информатички смер 73,74 поена

Електро-техничка школа Јагодина:

- грађевински техничар за високоградњу 61,70 поена
- грађевински техничар за нискоградњу 55,28 поена
- електротехничар рачунара 60,56 поена
- електротехничар аутоматике 39,56 поен
- електротеничар за расхладне и термичке уређаје 43,32 поена

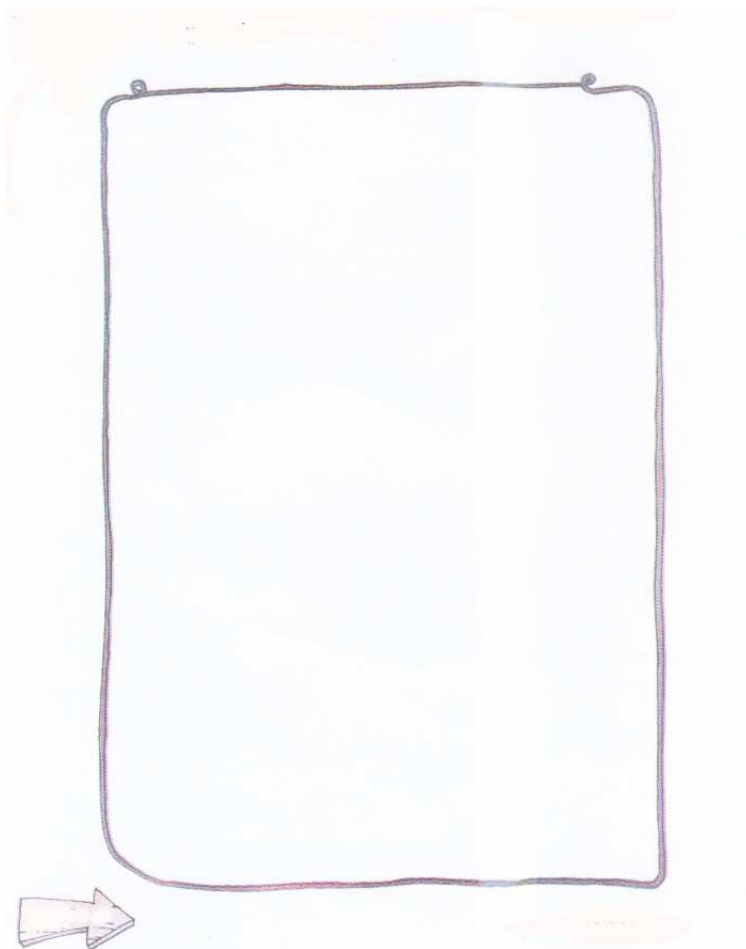
Медицинска школа Ћуприја:

- фармацеутски техничар 95,00 поена
- медицинска сестра техничар 87,38 поена
- лабораторијски техничар 79,64 поена

Па, вама само остаје да лепо размислите о свему!

Када будете одрасли људи, сетите се ваше школе која вам је дала прва знања из науке и живота. Сетите се својих учитеља и наставника који су вам помогли да постанете озбиљни људи. Сетите се својих другова и другарица са којима сте се смејали и радовали, бринули и стрепели, препирали и волели. Време тече

и носи забораве... А ви наставите да растете, учите и стичете
знања, јер човек вреди онолико колико зна и уме...
Нека вас срећа прати кроз цео живот!

Нацртај себе - шта би волео да постанеш кад порастеш.

И ЈА САМ ПЕТАК ...

Када поменемо број 5 одмах нас асоцира на пети разред. И ја сам недавно постала петак. За сад није лоше. До четвртог разреда учитељи и учитељице су могли да нам „гледају кроз прсте“ када не урадимо домаћи задатак, не научимо песмицу или нешто слично..

Сада би требало да се пробудимо из „зимског сна“. Више се учи и много је захтевније. Забавније је код наставника зато што сваког часа долази неко други. Да ли је то српски, математика, веронаука, биологија или неки други предмет, на сваком од њих научиш нешто ново, постајеш богатији за једно ново знање.

Упознајеш нове другаре, дружиш се са њима...Све моје другарице које су завршиле пети разред кажу да није тешко. Неки наставници су мало строжији и траже више да се учи, неки су блажи и благонаклони. Све у свему- ново и занимљиво.

Ако учимо и ако будемо активни на часовима, ништа нам неће представљати проблем. Сви ће имати добро мишљење о теби ако се научиш поштовању, обавезама и одговорности која те очекује.

„Рука пријатељства - помози млађима од себе“

Ђурђија Јовановић 5/3

ДОБАР САВЕТ ЗЛАТА ВРЕДИ, А ПРИЈАТЕЉ НЕМА ЦЕНУ !

„Свет је тако пуст ако у њему замислимо само брегове, реке и градове, али знати да се понегде неко са нама слаже и да са њим можемо и ћутећи даље живети: тек то нам земаљску куглу претвара у рајски врт“.

Пријатељ?... Неко ко ми данас треба, без кога не бих била ЈА!

Тешко је у данашње време бити сам. Немогуће. Човек није у стању да преброди сав терет и искушења, а да буде сам.

Богатство је имати неког који је спреман да ти себе да када ти заиста треба. Идемо кроз живот храбро и смело, онда застанемо... па се подигнемо... и тако прође овај кратки земаљски век. Лакше је поделити са неким своју храброст, бол, жеље, неиспуњене снове.

Помоћи неком да стане на ноге, и поред неиспуњених жеља, да преброди терет сваког дана, стресове које стварност носи, значи вреди постојати! Дати за неког твог део себе и знати да тиме чиниш сопствено испуњење је основа нашег живота и наше вере.

Ања Гајић 2/2

Моји снови су снови мог пријатеља, његов осмех је оно што ме ноћу буди и чини срећном, моје постојање је и његова

срећа, његов нови дан. Ту је када ми је најтеже. Ту је када не знам како да скупим снагу за сутра. Он је моје сутра, он је мој нови дан. И нисам сама! Знам да има изазова и да можда грешим. Знам да оно од јуче, данас већ није то. Знам да се мења сваки дан, а у њему сам спремна бити оно што јесам. Моја снага и моћ је мој пријатељ са свим својим манама и врлинама. Живот је кошкање са њим и убеђивање шта је то боље, како да се скупи снага за сутра, како да се не плаче када сузе теку, како да се смеје када ти до тога није. Знам да је то пут постојања, блаженства и православља. Знам да сам са њим, ЈА. Знам да је пријатеља правих мало и баш зато за мене су они драгуљи који постоје баш сада када сам ту ја. Они су део мене, мог неба, мог сунца и мог дана.

Човек је богат онолико колико пријатеља има. И са једним си богат, и чудо је баш то. Дајеш себе а то ти се враћа стотруку више. И тако постајеш јачи и ниси више сам, него смо ми.

И тако данима... тражиш себе у другима и кажеш да себе дајеш и да могу да те узму кад пожеље. А ти растеш и увек себе дајеш, а све те више има.

„Право пријатељство је недељиво, јер човек себе даје пријатељу онолико да му ништа не остаје што би са другим поделио“... а ја ти кажем: Дођи и провери, јер и за тебе имам дар!

Поруке пријатељства:

- Ако једног дана осетиш да ћеш заплакати, зови ме! Не обећавам да ћу успети да те насмејем, али плакаћу са тобом. Ако једног дана зажелиш да побегнеш од свега, зови ме! Не обећавам да ћу те зауставити, али могу побећи са тобом! Ако једног дана не желиш да чујеш никога, зови ме! Обећавам да ћу бити ту за тебе и обећавам да ћу бити тиха! Али ако једнога дана позовеш и ја се не јавим... дођи брзо да ме видиш... можда тада мени будеш потребна!

- Кад сви од тебе дигну руке своје, сети се поруке моје: „Никад те оставити нећу, јер ти желим љубав и срећу. Твоја бол и мене боли, јер прави пријатељ заувек воли!“

- Немој ме заборавити ни кад одеш далеко, кад осећања избледе, а коса поседи! Сети се мене и мојих речи „ПРИЈАТЕЉ ЧОВЕКУ НАЈВИШЕ ВРЕДИ!“

- Можеш да ме не чујеш данима, да ме не видиш недељама, да ме се не сетиш месецима, али ако ти за 100 година затреба пријатељ, ја ћу увек бити ту!

- 1000 је суза у мојим очима било, 1000 је жеља које ми живот испунио. Мало је љубави које осећају сви, а још мање пријатеља као што си ти!

- Када Бог воли неког на дар му дарује пријатеља! Замисли колико је волео мене кад ми је за пријатеља подарио тебе!

- Кад ме у животу нешто заболи и разочарам се у људе, ја се сетим тебе и лакше ми буде! И кад сви према мени постану зли, ја нећу жалити јер постојиш ти!

- Хвала ти за срећу радост и смех, хвала ти за утеху и сваки скривени грех. Хвала ти за реч што сузу брише, такав се пријатељ не налази више!

ЉУБАВ, ДРУЖЕЊЕ И РАД

Помаже Бог, опет се срећемо у 3. броју нашег часописа „Растко“. Као што знате, ову рубрику уређују Урош Радовановић и Милена Тодоровић. Као и у претходним бројевима, и овог пута смо изабрали врло занимљивог саговорника, директорку О.Ш. „17. октобар“, Биљану Милановић...

Биљана Милановић, директор школе

- *За почетак нашег разговора, реците нам колико сте задовољни успехом ученика постигнутим у претходној школској години.*

Као и сваке године, врло сам задовољна, поготову што је успех вас, наших ђака, сваке године све бољи.

- *Приметили смо да се простор у школи уређује, шта сте све урадили у току распуста и какви су планови за наредни период?*

То је стварно лепа вест! У изградњи школе ове године урађено највише, у последњих 60 година. Променили смо комплетну електричну инсталацију, што сад и сами можете да приметите, у учионицама је светло, ходници су осветљени и једна врло битна ствар је да смо урадили потпуно нове санитарне чворове, надам се да вам то прија, нарочито огледало девојчицама. Очекујемо да у току наредног лета променимо комплетну столарију, да добијемо нове PVC прозоре, наравно, радићемо на томе да побољшамо намештај и табле у учионицама.

- *Уз чију помоћ вршите радове на уређењу животног простора?*

Струју и санитарни чвор је урадила Скупштина општине Јагодина, вредност радова је 6 милиона динара, а столарију коју ћемо добити у вредности 50 хиљада евра је донација јапанске амбасаде-државе Јапан.

- *Новинарска секција већ дуже време ради, да ли сте задовољни њиховим радом и резултатима?*

Да, врло сам задовољна, посебно часописима које сте издали и вашим активностима на радио Јагодини, а ево и прилике да вас обрадујем, за двадесетак дана добићете свој простор, клуб ученика и добићете радио станицу у школи, што ће отворити могућност да те емисије радите и за ваше другаре у школи.

- *Хвала, и за крај, како бисте посаветовали наше ученике?*

Да се волите, да се дружите, да се не свађате и наравно ДА УЧИТЕ...(смех)

...Желимо вам пуно успеха у наредном периоду, хвала Вам што сте издвојили време за нас!

БЕЗ ПОЗНАВАЊА ПРОШЛОСТИ ТЕШКО СХВАТАМО САДАШЊОСТ И ПЛАНИРАМО БУДУЋНОСТ

У овом броју, поштовани читаоци представимо вам и наставника историје - Нинослава Станојловића.

Нинослав Станојловић, наставник историје

За почетак нам се представите: „ Кад сте рођени и одакле потичете“?

Рођен сам 1964. у Јагодини, у једној старој јагодинској породици.

На основу чега сте се одлучили да се посветите историји?

Одрастао сам на бескрајним причама о старој Јагодини и Јагодинцима, које су ми казивали дуговеки прадеда и деда, тако да сам још, као основац, пожелео да будем историчар.

Шта сте завршили и кад?

Завршио сам Филолошки факултет у Београду, одсек за историју, пре скоро две деценије.

Зашто се каже да је историја учитељица живота?

Без познавања прошлости тј. историје, тешко би могли да схватимо садашњост и планирамо будућност.

Ко је по вама највећи државник 20. Века?

Не бих издвајао никога посебно, јер 20. век тек чека право историјско истраживање.

Која је личност најтрагичнија, а уједно и најпознатија у историји?

По мени, најтрагичнији народ, а не личност је наш несретни српски народ, који је нажалост, последњих година, због лошег имиџа, сатанизован у западном свету, тако да смо од жртава постали џелати, што не одговара истини.

Као историчар какво је ваше мишљење о будућности живота на планети земљи?

Искрено, имам врло песимистично мишљење о томе.

Ми смо хришћанска нација, да ли по вашем мишљењу историја хришћанства има утемељење у научним објашњењима?

Ја сам, ипак, локани историограф, па одговор на ово питање остављам много комплетнијим колегама.

Добро, чули смо да се бавите и научно-истраживачким радом, о чему се заправо ради?

Још као основац почео сам да објављујем пре свега у „Новом путу“ и „Гороцвету“, разнорodne прилоге из прошлости старе Јагодине и животописе знаменитих јагодинаца. Касније је све то постало много озбиљније.

Одакле вам толика инспирација?

Мени је историја и професија и хоби, а истраживање по архивама, музејима и библиотекама право је задовољство.

У свему томе да ли и колико се бавите историјским истраживањима Јагодине и јагодинаца?

Рекао сам да сам одрастао уз приче о прошлости Јагодине. Ова усмена казивања мога прадеде, касније сам допуњавао истраживањима по архивској грађи, пре свега. Јер, не

заборавимо да су писани историјски извори примарног карактера. Иначе историји Јагодини, до сада, сам посветио две књиге и 56 научних радова у стручним часописима и зборницама. Такође сам био учесник 31 -ог научног скупа и симпозијума, где са такође говорио о прошлости родног града и значајним суграђанима. Одржао сам и двадесетак јавних предавања, а наступао сам и на ТВ-у и радију.

И за крај, шта мислите о православљу међу младима и где је место историје у свему томе?

Православни катихизис и настава историје се међусобно преплићу и имају племениту дужност да едукују младе нараштаје. То значи да су на истом задатку, јер наша омладина слабо познаје и православље, али и националну историју.

Шта поручујете нашим читаоцима ?

Потрудите се да сваког дана сазнате нешто ново из области које вас интересују, и увек будите добро расположени.

*Милена Тодоровић 8/4
Урош Радовановић 8/3*

„Посматрај ове облаке и покушај да видиш како мењају боју“

У овом броју нашег часописа претставићемо ученицу наше школе Ану Југ из IV2 која наставља да и даље излаже своје цртеже и слике, које ствара годинама. Поводом и 52. Фестивала музичких и балетских школа Србије, први пут је домаћин била Школа за музичке таленте у Ћуприји. На фестивалу су учествовале је 64 школе.

У оквиру овог мултимедијалног фестивала такмичили су се најбољи ученици и извођачи. Наша Ана Југ је оплеменила школски простор са својх 60-ак цртежа и слика.

Ана Југ - са отварања изложбе

УМЕТНОСТ-УМЕТНОСТИ

Фестивал је трајао од 5. до 15. маја 2008. године. Кроз тих десетак дана кроз школу су прошла деца из целе Србије. Чекајући свој наступ опуштали су се уз шаренило и спектар боја Аниних слика и цртежа у холу школе.

Интересантно да се у њеним радовима, без обзира на њен узраст, препознаје права уметничка рука и прави уметнички потез иако она и не размшља на такав начин. Она једноставно следи своје инстинкте, своја чула и сама истражује. Код ње нема планирања, нема равнотеже, већ иде за првим осећајем и за својом маштом. Тајна њеног успеха лежи у томе што је схватила да оно што ради, то и воли.

Показала је свој таленат и у другим областима, у којим је такође награђивана. Одличан је ђак музичке школе „Владимир Ђорђевић“ у Јагодини, одсек клавир, класа професора Живадина Илића и Срђана Петровића. Пева у Дечијем црквеном хору, при цркви Светог Петра и Павла. Осликава школски часопис „Растко“ већ две године. Учесник је многих изложби и колонија, најмлађи члан КЛУЈ-а. Првом самосталном изложбом се представила Јагодини у Центру за културу, 2005. године.

Велико интересовање и дивљење за њен рад показале су особе које су посетиле овај занимљиви фестивал. Од 21.7. до 5.8.2008.године у Музеју „Horreum Margi“ се представља цртежима и сликама „Мој Зоо врт“.

Рекли су јој: *„Посматрај ове облаке и покушај да видиш како мењају боју“*. И насликала их је широко отворених очију, чудесно радознала пред чаролијом света око ње са таквом посвећеношћу, коју срећемо само код великих људи и правих уметника.

„Ана је била мој ученик, а сада је мој учитељ.“

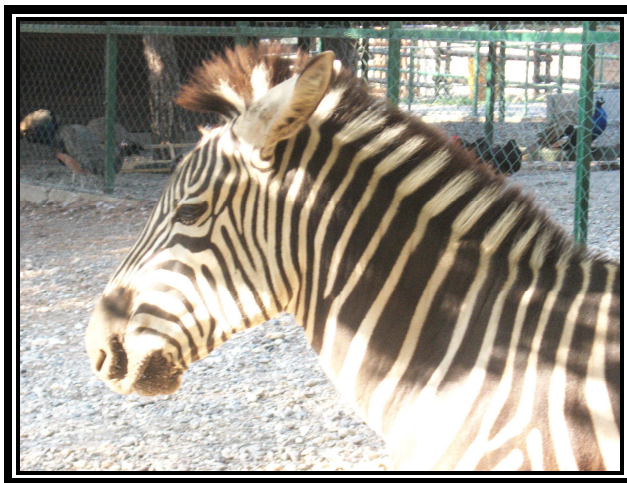
Јасмина Илић , академски сликар

„ПИНГВИН - Ана Југ“

Милена Тодоровић 8/4

ЗЕБРА

Зебра није коњ који навија за „Партизан“. То је животиња која припада класи сисара, реду непарнопрсташа и породици коња. Мало је мања од обичног коња: има краћу, дебљу главу, усправне, дуге уши и кратку гриву на врату. Врх репа обрастао је дужом длаком. Тело јој је покривано густо-кратком длаком са попречним, уским, црно-белим шарама. Трбух има жућкасто-белу боју.

Живи у пространим афричким саванама. Већа стада увек предводи искусан и веома опрезан пастув. Често живи заједно са антилопама и другим биљоједима. Веома брзо и истрајно трчи. Од напада звери некад се брани ударцима копита. Има је у широким пределима источне Африке, па све до југа. Неколико сродних врста знатно је проређено и угрожено. Прави је дивљи коњ, којег човек никада није успео да припитоми.

Толико о зебри, а да ли је она бела са црним пругама или црна са белим, уверите се сами у јагодинском зоолошком врту.

Лука Милошевић 6/3

МЕДАЉЕ НА ОЛИМПИЈАДИ ПОД ИМЕНОМ СРБИЈА

Србија је до сада самостално два пута учествовала на Летњим олимпијским играма. Први наступ Србије је био на Олимпијским играма у Стокхолму 1912. Од тада је учествовала као део неколико јужнословенских земаља, под пет различитих имена, да би после 96 година поново учествовала под својим именом, на Олимпијским играма у Пекингу 2008:

Правни наследник Србија

Србија је правни наследник ЈОКа и ОКЦГ, то су потврдили и:

(МОК) Међународни олимпијски комитет

(АНОЦ) Светска асоцијација националних олимпијских комитета

(ЕОЦ) Европски олимпијски комитет

(ИЦМГ) Међународни комитет Медитеранских игара

(АБНОЦ) Асоцијација националних олимпијских комитета земаља Балкана

(ЕФТМ) Европски покрет за фер плеј

(ЕНГСО) Европска невладина спортска организација

ОКС тако наставља традицију СОК, ЈОК и ОКЦГ, па у својој историји има учешћа на свих 21 одржаних Летњих олимпијских игара (од 1912) и 16 учешћа на Зимским олимпијским играма (Игре у Лејк Плесиду 1932. и Скво Велију 1960. пропуштене су због високих трошкова, а Игре у Лилехамеру 1994. због санкција).

1912. Краљевина Србија

1920-1936. Краљевина Југославија

1948-1960. ФНРЈ

1964-1988. СФРЈ

1992. Независни олимпијски учесници (енгл. *Independent Olympics Participants*), због санкција УН учествовали само такмичари у појединачној конкуренцији под олимпијском заставом.

1996-2000. СР Југославија

2004. Србија и Црна Гора

2008- Србија

Чавић освојио сребро

Најбољи српски пливач свих времена Милорад Чавић освојио је сребрну медаљу у дисциплини 100 метара делфин стилем. Први је био Американац Мајкл Фелпс, који је нашег пливача натпливао за свега један стоти део секунде.

Чавић је резултатом 50:59 поставио нови европски рекорд. Он је тако освојио прву медаљу за самосталну Србију у историји Олимпијских игара. Чавић је после одличног старта Јана Крокера преузео вођство и водио од двадесетог метра до последњег завеслаја.

У самом финишу Фелпс је успео да га сустигне - бар по ономе што је званично објављено.

Слика све говори:

Новаку бронза на Олимпијским играма

Најбољи српски тенисер Новак Ђоковић освојио је бронзану медаљу на Олимпијским играма у Пекингу пошто је у борби за треће место савладао Американца Џејмса Блејка са 2:0 у сетовима (6:3, 7:6).

Светски број три успео је да направи брејк (испоставило се касније једини у мечу) у четвртом гему првог сета за 3:1 и стекне одлучујућу предност за вођство од 1:0 ,после 26. минута игре. У преосталих 17 гема сваки тенисер је освајао свој сервис тако да је питање победника другог сета било решено после тај-брејка И овде је, као и у првом сету, победника решила једна лопта.

Бронза за наше делфине

Ватерполо репрезентација Србије освојила је бронзану медаљу на ОИ у Пекингу, пошто је у великом мечу побеђен сјајни састав европског првака Црне Горе.

Србија - Црна Гора 6:4 (2:0, 2:1, 2:1, 0:2). - Сјајан почетак нашег тима (6:1) одлучио је победника. - Могло је и боље, али, с обзиром на све недаће које су их задесиле, наши играчи су се с правом радовали трећем месту на Олимпијским играма. - Жал због пораза од слабијег ривала у полуфиналу.

Бронза је српска. После трећег места у Сиднеју 2000. и другог у Атини 2004. наши ватерполисти су се опет окитили олимпијском бронзом.

Параолимпијске игре

Борислава Терић - СРЕБРО

Наша репрезентација је учествовала и на параолимпијским играма у Пекингу. Србија је у конкуренцији 86 земаља које су освојиле медаље заузела 56. место захваљујући Борислави Перић у стоном тенису у колицима (сингл) и Драженку Митровићу у атлетици (у бацању диска из колица) који су се окитили сребрним одличјима.

Из здравог духа све извире ...

Ђорђе Јовановић 8/1

МОЛИТВЕНИ ХОД ДО МАНАСТИРА

Литија је реч грчког порекла која означава поворку верника са свештенством и црквеним баријацима као манифестацију побожности.

У суботу 6. септембра кренула је литија од Старе цркве у Јагодини до манастира Јошанице поводом прославе празника ***Сабора српских светитеља***. Као и претходне две године и ове године становници Јагодине и околних места су се одазвали у великом броју. Моје лично мишљење је да је могло да их буде још више, али временски услови су их спречили у томе.

Ђаци у литији са вероучитељем

На челу са Његовим Преосвештенством Епископом шумедијским Г. Јованом и многобројним свештенством, колона је кренула у 13:00 сати. Пре поласка народ је узимао благослов од Владике. Овај молитвени ход је означавао неку врсту жртве коју су прави верници Православне цркве приносили Богу за

све што им је пружао током претходне године. Владика, деца која су носила иконе и рипиде, као свештеници и ђаци богословије, били су на почетку колоне. Пратили су их верници, људи који су хтели да покажу своју захвалност Господу Исусу Христу. Ову литију су чинили људи различитих година. Било је веома старих људи и жена, као и много деце. Имала сам утисак да су били најмногобројнији ученици НАШЕ школе. Прву паузу су правили након 3km где је свештенство заједно са Владиком читало молитве. Било је и послужења за оне који су се уморили. Због превелике врућине уз благослов Владике ученици су морали да се аутобусима врате у Јагодину заједно са својим вероучитељима. На лицима већине се видело разочарење и мени је било жао што нисмо до краја остварили свој циљ, али је благослов Божији био такав, тако да смо без обзира на све, у души осећали неки необични мир и радост коју само Господ даје.

Надамо се да ћемо следеће године у целости прећи пут до Јошанице и да ће нам утолико бити дражи труд.

Бојана Ликушић 7/4

БЕЗ РЕЧИ ...

ЈУН 2008 - Екскурзија новинара донацијом СО Јагодина

МАЈ 2007 - Новинари у посети ЗОО - врту

У недељу увече у београдској Арени окупило се готово 15.000 фанова латино групе **RBD** и уживала у наступу својих миљеника.

Rebelde - МАГИЧНО ВЕЧЕ У АРЕНИ

Седми септембар, 20:30h, мањи застој у саобраћају у близини београдске Арене. Испред свих улаза у Арену налази се мноштво људи и сви жељно ишчекују почетак концерта латино групе **RBD**. Највећи део публике су тинејџери који о својим омиљеним певачима знају све, до наситнијег детаља.

Концерт је каснио пола сата и на жалост, озвучење је било веома лоше, али публика им је опростила све грешке када су запевали. Недостајао им је члан групе, *Маите*, али то их није сперечило да направе одличну атмосферу. Репертоар песама је био задовољавајући, што се видело и по публици која је знала сваки текст, од речи до речи.

У неколико наврата су се сви чланови појединачно обраћали публици на свом матерњем језику и захваљивали им се на подршци и наклоности. Неки нису могли да преведу њихове речи, а неки једноставно нису могли да чују шта су говорили због непрестаних овација њихових фанова. А како би

оставили бољи утисак на своје обожаваоце, научили су и неколико српских речи.

Највећи аплауз је, чини ми се, добила *Dulce Maria*, која се у једном трнутку чак и постидела због скандирања њеног имена. Оно што је највише одушевило публику (поготово старије) јесте *Poncho*-ва спонтаност и позивање једне девојке на бину. Када је након неколико постављених питања схватио да девојка не може да говори од узбуђења, загрлио је и пољубио.

Многи су плакали уз разне песме, а било је и падања у несвест због превеликог адреналина, вриштања, гужве и врућине. Чланови групе су од публике на поклон добили много плишаних играчака, сувенира, па чак и заставу наше државе којом су се у једном тренутку огрнули.

Шушка се о разним љубавним авантурама између чланова групе што се могло и наслутити те вечери: *Dulce Maria* и *Christofer*, као и *Poncho* и *Anahi*, су уз неке од песама размењивали нежности, а да ли су то искрени осећаји или још један део наступа, можда и откријемо.

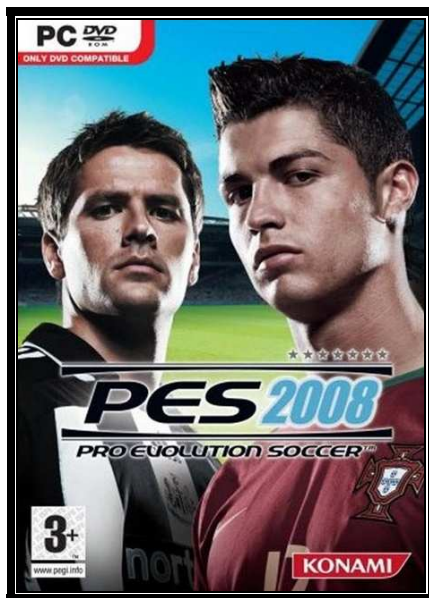
Најгромогласнији аплуз добили су приликом извођења последње песме на концерту „*I soy Rebelde*“ (што је иначе најавна шпица њихове серије), уз коју су на сцену изашли обучени у своје добро познате школске униформе у којима се пајављују у скоро свим епизодама.

Неки су имали среће да се упознају са члановима групе...И верујем да је то био незабораван осећај.

Сви који су били присутни на концерту сложиће се да је то било, како би *Anahi* рекла, „*Magica noche*“ (Магично вече).

Поздрав свима до следећег броја, са неког новог концерта или интересантног догађаја.

PRO EVOLUTION SOCCER

Први *Pro evolution soccer* је изашао 2002. године који је прво био намењен за *Play station*, али се касније направила копија за компјутер која се није дуго задржала у продавницама. Годинама су излазили делови који су пролазили исто, до изласка четвртог дела када почиње генерално мењање игрице у основи.

Што се тиче графике за оно време је задовољавајућа, а напредак је што се мења *cd* и долази у облику *dvd-a*. Пети део је бољи и реалнији од осталих. Има малих проблема што се тиче судија и голмана јер су неинтелигенти, али се не примећује дотле да угрожава остале детаље. Шут је одличан.

Шести део се задржао највише на тржишту. Реално, тешко је дати гол са пола, али није ни лако дати гол са велике близине. Голмани су паметнији. Настају финте које су ефикасне у скоро сваком покушају. Праве се нови тимови и репрезентације земаља којих да сада није било. Могуће је

направити играче по својој жељи и својим укусима. Јачина шута се повећава брже и играч има довољно времена да одлучи где ће шутирати .

Седми је готово не примећен. Осми и последњи део који је изашао показао се правим поготком. Графика се побољшала и додате су нове финте. Направљене су нове лиге, купови, тимови, а међу њима и Црвена звезда. Ова игрица ће радити на просечној четворци, али ће имати изостанака у игри и неким ситним детаљима. Можда се неће толико приметити, али се разликује од играња на јаком компјутеру. До краја године излази Pro evolution soccer 2009, од кога се много очекује.

На крају, да вас посаветујем: Ако већ доста времена проводите поред рачунара, овај фудбал ће вам сигурно помоћи да то чините са неким од добрих другова, а не сами. Са друге стране, он је намењен за узраст од 3 и више година, па је самим тим препоручљив за све основце.

П.С. Обратите пажњу приликом одабира игрице на узраст којем је намењена!

Урош радовановић 8/3

Погледај слику и научи нешто...

сунђер боб

Најдражи цртани филм

У овом броју драги читаоци у мојој рублици кренуће узбудљиво путовање кроз свет цртаћа. Летећемо на крилима маште и упознати свет који се разликује од нашег. Обећавам добар провод и забаву. Посетићемо Недођију подводни свет, Дизниленд а сада у овом броју Растка посећујемо за почетак КОРАЛОВО. Овај градић на дну мора можемо обићи сваког радног дана на Б - 92.

Његови становници су помало чудни. Најистакнутији становници су буцкаста морска звезда Патрик, Лигњослав, Кеба Краба јака и издржљива веверица Сенди и наравно сензација међу ликовима СУНЂЕР БОБ КОЦКАЛОНЕ.

Он има округле плаве очи, тело у облику квадрата, луд осмех, шашав поглед и изузетан дар за упадање у сваку невољу. Ради за рака Кеба Крабу који обожава новац. Безуспешно жели да положи возачки испит. Њега једино радује наш смех. Кућа му је у облику ананаса. Он живи са Геријем. Има једну невероватну ману, са невероватном лакоћом упада у невоље. Чак иако пропушта да разбесни свог нервозног комшију Лигњослава, упашће у невоље са својим најбољим пријатељима Патриком и слатком Тексашанком Сенди. Сунђер Боб има омиљени, добро познати хоби- **лов на медузе**. Његови смешни пријатељи као и он обасипају нас невероватним хумором. Ленштина Патрик обожава храну, излеживање и леп живот. Искрено воли и сваком нуди безусловно пријатељство.

Тексашанка Сенди је велики борац. Борбена, слатка, спретна и окретна, а сунђер БОБ ... Он највише обожава децу. Чини све како би нас увеселио. Деци прија дружење са њим и увек га радо дочекају. Свако га носи у срцу. Осим серије

посвећене нашем јунаку постоје и
иргице,маскоте,слагалице,мајце,мараме.....

Свако га воли а мала деца и слатко сањају.**NICKTOON** је постао славан захваљујући њему 1999 године.

Мала Сирена и њен подводни свет

Задржаћемо се у подводном свету .Тамо нас чека једна Дизнијева лепотица-принцеза. Селимо се из Коралова и идемо у свет сирена. Мала,црвенокоса,бунтовна *Ариел* је врло лаковерна, наивна и полетна девојка . Упада у разне невоље и под сталним је надзором рака Себастијана који је много воли и оправдава пред оцем. Сањари о животу на копну и жели да напусти водену средину. Сањари о младићу кога је спасила после доживљеног бродолома. Она сакупља ствари које људи користе и нажалост не зна да их употребљава. Прелепа сирена дивног гласа је врло непослушна. Не слуша оца који јој говори да ће је људи повредити и да је неће разумети и прихватити. Одлучује да одбаци свој леп глас у замену за ноге. Од вештице Урсуле уместо пераја добија ноге.Тада настају невоље.Вештица користи њен умилни глас да превари принца како бих је оженио. Уз много среће успева да задобије љубав, наклоност принца и поврати глас. Живела је срећно и задовољно са човеком кога воли, поред обале мора имали су дивну кућу. Отац јој је дао ноге кад зажели могла је имати пераја, а посећивала водени свет кад год је хтела.

Гледајући цртане филмове деца воле да отпутују у идеалан свет.Воле да лебде на крилима маште и да сањаре и некако кроз цртаће и оно што кроз њих науче, овај свет им постаје пуно, пуно лепши.

Нада Нишевић 8/3

НАЈЛЕТШИ СМС:

- Наше пријатељство није у тренду! Оно не прати моду. Не добија кредите и не отплаћује на рате, али и поред тога је **најбоља** инвестиција у мом животу !!!
- Драги корисниче, обавештавамо вас да ваша нервоза ремети наш домет, па вас молимо да ваше срце допуните љубављу, а допуну ћете наћи код аутора ове поруке.
- Боље осам сати у школи него не спавати уопште.
- Ти си једна сватка мала мачкица са сватким малим окицама и сватком малом љушкицом, ма сав си свадак штета што имаш бувице!

Милица Миливојевић 7/4

БИСЕРИ:

- Да нема уши смејао би се око главе.
- Никад те нећу заборавити - само иди.
- Бетовен је оглувео у једном делу својих песама.
- 21 нас је присутно, 5 нас је уписано, а има нас 28... Па то је то.
- Аборицини су угрожени и налазе се у резервоару.
- И онда је изгубио храбрички изглед.
- Епilog је када у серији пише, после десет година.
- Удави се у пицу ки пиле с концентрат.
- Која је то марка биљке?

„Весео свет” - Ана Југ

СВАКО ВРЕМЕ ИМА СВОЈЕ ФЕМЕ

Људске мане и врлине подстицајно су деловале на многе књижевнике да створе незаборавне ликове. Међу многим личностима о којима је писао Јован Стерија Поповић, најупечатљивији лик је лик Феме.

Фема је жена која замишља да је „ноблес“, а заборавља да је само обична мајсторица, жена покојног опанчара. Мисли да зна франуски и прави „компламент“, одриче се чак и рођеног брата чизмара, говорећи да „ноблеској“ породици никакав чизмар не може да буде род.

Док сасм читао „Покондирану тикву“, сетио сам се тета Мире. Она је жена школског друга мога оца, Миличина и Петрова мајка. Пре него што сам пошао у школу они су нас често посећивали, заједно смо одлазили у село. Тамо нам је она причала приче из свог детињства. Причала нам је о веселој игри јарића, звуцима и мирисима поља и шума које је понела у срцу и чезнула за њима, кад је због школовања напустила село. Док је била студент једва је чекала да се врати тамо где су је чекали Бранка и родитељи, који су радећи тешке ратарске послове једва успевали да сакупе новац за њене студије.

Тетка Мира је завршила економски факултет и пре неколико година постала директор једне фирме. Сви су приметили да се одједном променила, а при ретким посетама извињавала се мојој мајци што не долази чешће:

„Сава и деца могу да дођу, ја немам времена. Моје друштво су сада директори и утицајни људи...Знаш како је: ручкови, вечере у ресторанима... Уморна сам од свега, али тако се уговарају послови. Морам да идем на изложбе, представе, па често и заспим док сам у позоришту, али битно је да се будеш виђен на таквим местима.

Идем у Београд, па и у иностранство скокнем да обновим гардеробу. Не могу ја, директорка, да облачим оно што се нуди у нашим продавницама!

Ето, скоро ми је мајка била болесна, нисам могла да је обиђем. Баш тада је гостовало Народно позориште, а тако нешто не смем да пропустим, па јој је Сава је са децом ишао у посету. Кад одем у село деца ме само вуку до јарића и у поље, а мени је мука од тог блата и смрада."

Кришом сам слушао овакве разговоре... Схватио сам да је тетка Мира трудећи се да почупа своје корене, постала Фема нашег доба.

Марко Љубомировић 8/3

Прваци

Испред школе, у ред трче
Радују се наши ђаци,
Као голуб кад на грани гуче,
То су малени прваци.

За њих је школа нешто ново
Уз игру и песму уче слово по слово,
Сви се они радују школи,
Јер свако дете школу воли.

Азбука

Једно слово- један глас
Нама, Србима, велики спас.

Свако слово, нешто ново:
А - као авион
С- мали слон.
Свако слово нешто значи
И свако је лепо на свој начин.

Јована Стевановић 7/3

Прваци

У први су разред пошли,
Малени прваци,
Сада с њима нема шале,
И они су ђаци.

У клупу су сели,књижице узели,
Азбуку научили,
И петице добили.

Срећни су они сада,
Али кад школске муке дођу
И кад дани игре прођу
Да је школа лака- остаће им само нада.

Соња Димитријевић 7/3

Одмор

Кад зазвони школско звоно и чује се звук,
Тад сви ђаци из учионице нестану уз хук.

Забављају се,трче,играју
И у небо весело гледају.

У клупама чекају их књиге,
А са њима и нове бриге.

Јурећи се по дворшту, пролети им време,
Па хитају у учионице да се брже спреме.

А звоно тужно оста,
Јер му никад игре доста.

Кристина Пешић 7/3

Острог

Вековима чврсто стоји у стени
Манастир Острог
Пружа руке мени.

Тамо човек нађе мир,
А дете смири сваки хир.

Светиња је то права
где човек може мирно да спава
где једни друге волимо
и свецима нашим се молимо.

Свети Василије одозго гледи ,
и на нас грешне се не једи.

Болесне и слабе лечи,
злим силама се увек испречи.

Оче Василије моли Бога за нас,
Да нам Христос Господ пружи спас.

Свети Василије Острошки

СЛИКЕ СА ВАСКРШЊЕГ ЧАСА

ОДРЖАНОГ У НАШОЈ ШКОЛИ

ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"

ОСНОВНА ШКОЛА "РАДА МИЉКОВИЋ"

ОСНОВНА ШКОЛА "ГОРАН ОСТОЈИЋ"

ОСНОВНА ШКОЛА "БОШКО ЂУРИЧИЋ"

ОСНОВНА ШКОЛА "МИЛАН МИЈАЛКОВИЋ"

Љубав је Бог
јединствено Тројство
спознај у себи
то Божије својство.

Пријатељ ...

Личност постоји само у слободној заједници љубави са другом личношћу.

Бити пријатељ значи бити личност, значи волети и бити вољен - безусловно.

Цртеже насликала Ана Југ 4/2